

„Skóra,

i

komóra”

fura

**Rzecz o
dziesiątym
przykazaniu**

Treść przykazania

Nie będziesz pożądał...
żadnej rzeczy, która należy
do bliźniego twego (Wj 20,
17). Nie będziesz pragnął
domu swojego bliźniego ani
jego pola, ani jego
niewolnika, ani jego
niewolnicy, ani jego wołu, ani
jego osła, ani żadnej rzeczy,
która należy do twojego
bliźniego (Pwt 5, 21)

Dziesiąte przykazanie stanowi dalszy ciąg i uzupełnienie przykazania dziewiątego, które odnosi się do pożądliwości ciała

Zabrania ono pożądania dóbr drugiego człowieka, które jest źródłem kradzieży, grabieży i oszustwa, zakazanych przez siódme przykazanie. "Pożądliwość oczu" prowadzi do przemocy i niesprawiedliwości zakazanych przez piąte przykazanie. Zachłanność ma swe źródło - podobnie jak nierząd - w bałwochwalstwie zakazanym w trzech pierwszych przepisach Prawa.

Dziesiąte przykazanie zwraca uwagę na intencję serca; wraz z dziewiątym przykazaniem streszcza ono wszystkie przykazania Prawa.

Zagadnienia:

I. Nieład pożądlwości

*II. Pragnienia Ducha
Świętego*

III. Ubóstwo serca

IV. "Chcę zobaczyć Boga"

I. Nieład pożądlivości

Pożądanie zmysłowe skłania nas do pragnienia rzeczy przyjemnych, których nie posiadamy, czyli do pragnienia jedzenia, gdy jesteśmy głodni, czy ogrzania się, gdy jest nam zimno. Pragnienia te same w sobie są dobre, często jednak nie zachowują rozumnej miary i skłaniają nas do niesłusznego pożądanego czegoś, co jest własnością drugiej osoby lub jej się należy.

Nieład pożądliwości skłania do:

Chciwości

Zachłanności

Zazdrości

***Dziesiąte przykazanie
zakazuje chciwości
i pragnienia
przywłaszczania sobie bez
umiaru dóbr ziemskich***

**zabrania
nieumiarkowanej
zachłanności, zrodzonej z
pozbawionej miary
żądzy bogactw i ich
potęgi. Zakazuje także
pragnienia popełniania
niesprawiedliwości, jaka
mogłaby przynieść
szkodę bliżniemu w jego
dobrach doczesnych**

Tradycyjna katecheza wskazuje z realizmem na "tych, którzy najczęściej powinni walczyć ze swymi przestępczymi pożądlivościami: Są to... handlarze, którzy pragną niedostatku towarów lub ich drożyzny, którzy widzą z przykrością, że nie tylko oni kupują i sprzedają. Mogliby wtedy sprzedawać drożej, a taniej kupować.

Należą do nich także ci, którzy pragnęliby, by ich bliźni żyli w biedzie, aby sami sprzedając im lub kupując od nich, mogli zarabiać... Należą do nich lekarze, pragnący, by ludzie chorowali, i prawnicy, oczekujący wielu ważnych spraw i procesów sądowych

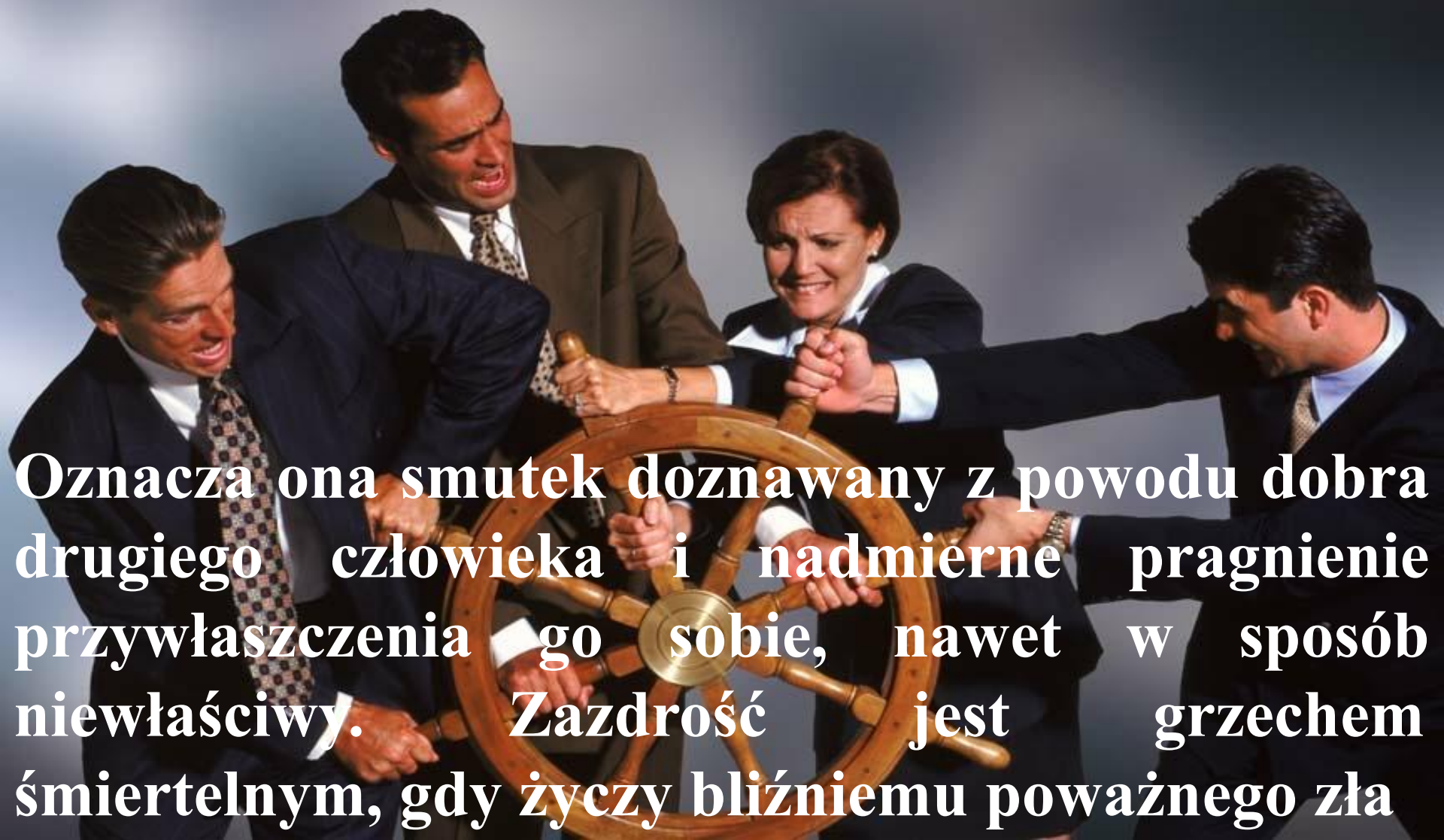

ZAZDROŚĆ

Dziesiąte przykazanie żąda usunięcia *zazdrości* z serca ludzkiego. Gdy prorok Natan chciał skłonić króla Dawida do skruchy, opowiedział mu historię o biedaku mającym tylko jedną owieczkę, którą traktował jak własną córkę, i o bogaczu, który, mimo iż miał wiele bydła, zazdrościł tamtemu i w końcu zabrał mu jego owieczkę. Zazdrość może prowadzić do najgorszych występków. To przez zawiść diabła śmierć weszła na świat (Mdr 2, 24):

Zazdrość jest wadą główną

Oznacza ona smutek doznawany z powodu dobra drugiego człowieka i nadmierne pragnienie przywłaszczenia go sobie, nawet w sposób niewłaściwy. Zazdrość jest grzechem śmiertelnym, gdy życzy bliźniemu poważnego zła

II. Pragnienia Ducha Świętego

Prawo powierzone Izraelowi nigdy nie było wystarczające, by usprawiedliwić tych, którzy byli mu podporządkowani; stało się nawet narzędziem "pożądania".

"Teraz jawną się stała sprawiedliwość Boża niezależna od Prawa, poświadczona przez Prawo i Proroków. Jest to sprawiedliwość Boża przez wiarę w Jezusa Chrystusa dla wszystkich, którzy wierzą". Od tej chwili wierzący w Chrystusa "ukrzyżowali ciało swoje z jego namiętnościami i pożądaniem", są prowadzeni przez Ducha i kierują się Jego pragnieniami.

III. Ubóstwo serca

Wszyscy chrześcijanie powinni starać się "należycie kierować swymi uczuciami, aby korzystanie z rzeczy ziemskich i przywiązanie do bogactw wbrew duchowi ewangelicznego ubóstwa nie przeszkodziło im w osiągnięciu doskonałej miłości,,.

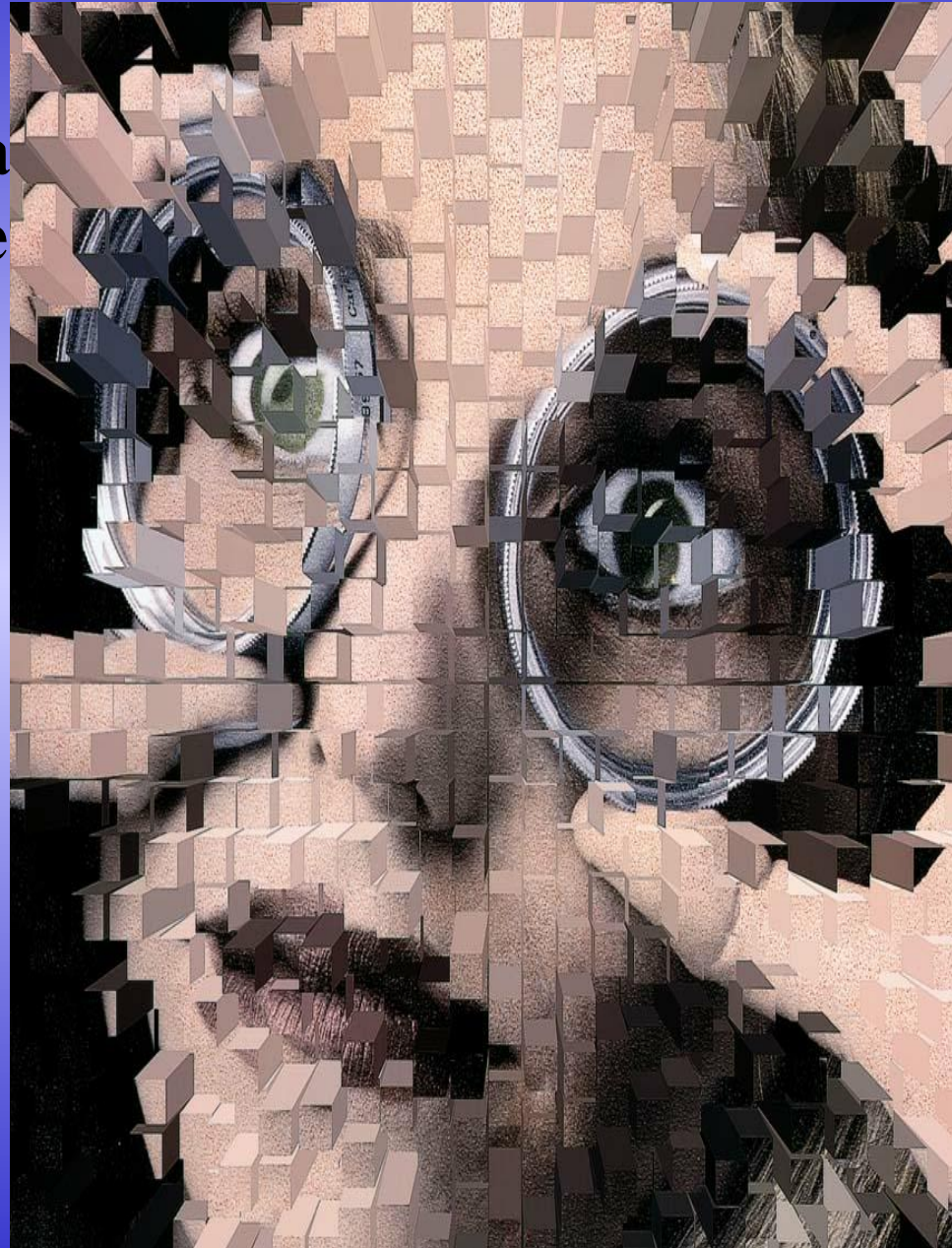

"Błogosławieni ubodzy w duchu,, Błogosławieństwa objawiają porządek szczęścia i łaski, piękna i pokoju. Jezus pochwała radość ubogich, do których już należy Królestwo; Ufność pokładana w Bogu

przygotowuje szczęście ubogich. Oni będą widzieć Boga.

IV. "Chcę widzieć Boga"

Pragnienie prawdziwego szczęścia wyzwala człowieka od nadmiernego przywiązania do dóbr tego świata i znajduje swoje spełnienie w widzeniu i szczęściu Boga. "Obietnica widzenia Boga przekracza wszelkie szczęście. W języku Pisma świętego <<widzieć>> znaczy tyle samo, co <<posiadać>>... Kto zatem widzi Boga, przez to samo, że widzi Boga, otrzymał wszystkie dobra, jakie można sobie wyobrazić.

A woman with dark hair, smiling broadly, wearing a white lab coat over a light-colored shirt and tie. She is standing in a jewelry store, with display cases filled with various pieces of jewelry visible in the background. The image is framed by two large, out-of-focus hands holding a magnifying glass over her face.

Dziękuję za uwagę!

opr. x Andrzej Tarnowski

Pomoc Duchowa

www.adonai.pl